

VVS grosserereren der ejede Nødebo Kirke

På den fineste gravplads i Nødebo, lige i tagdryppet fra kirken og skærmet af våbenhuset som danner en dejlig lun solkrog står to mandshøje markante gravsten, omgivet af sten og lænker så man ikke kommer for tæt på

William Sophus og Caroline Mathilde Dahl står der på den ene sten, og på den anden sten læser man: Kommandørkaptain Carl Ludvig v Ellbrecht og Ida v Ellbrecht f. Dahl.

Den fine beliggenhed er ikke tilfældig, de mennesker der ligger begravet her var faktisk eneejere af kirken fra 1903 til 1919, og man kan let forestille sig hvorfor de har udvalgt sig denne lune og hyggelige krog til deres sidste hvilested.

William Sophus Dahl var nr. 4 i en børneflokk på 11, han var søn af en velstående karetmager i Korsør. Han blev uddannet som manufakturhandler og arbejdede som kommis og bogholder i Stege, da faderen i 1856 købte en blikkenslagerforretning i København hvor hans bror, Niels fik arbejde som bogholder.

På den tid var der en voldsom byggeaktivitet i København og sanitære installationer såsom indlagt vand i etageejendommene og vandklosetter til de bedrestillede familier skabte et kolossalt behov for VVS artikler. Niels øjnede en stor fremtid i handel med disse varer og han foreslog William at de sammen startede en grossistvirksomhed så den 23. december 1867 grundlagde de firmaet Brødrene Dahl, der straks blev en bragende succes, som har varet lige siden, omend firmaet nu er overtaget af udenlandsk kapital.

Landliggere i Nødebo

I slutningen af 1800-tallet blev det fashionabelt at ligge på landet, og faderen købte i 1874 det lille stråtækte hus Bakkehuset i Nødebo (Sportsvej 47, det er desværre nu nedbrændt) hvor han ville tilbringe sit otium. Året før havde Enkebaronesse Elisabeth Wedell Wedellsborg bygget sig en imponerende bolig i Nødebo (Det nuværende Nødebogård). I 1884 ville enkebaronessen sælge og William, som tjente rigtig mange penge på sin VVS forretning, og som var blevet glad for egnen, købte gården. Det er ikke klart hvornår han købte kirken, men rygtet siger at han ejede det meste af jorden ned mod søen, så kirken er måske fulgt med i en jordhandel.

Generøs mæcen

William var ikke smålig, i 1903 forærede han Bakkegården til sognet som bolig for præsten, og den er stadig præstegård. I 1905 bekostede han en større restaurering af kirken, desværre må man nok sige, for ved den lejlighed blev flere af kirkens vægge skånselsløst ryddet for kalkmalerier.

William blev med alderen meget tunghør, og i februar 1910 ramte skæbnen ham, han kunne ikke høre en sporvogns advarende klemten og blev kørt over da han ville krydse Stormbroen ved Nationalmuseet. 3 timer efter var han død af indvendige kvæstelser.

Nødebo kirke gik i arv til svigersønnen Carl Ludvig v Ellbrecht, der var gift med datteren Ida, men i 1919 blev den gjort selvejende k&k

Tekstbox:

Historien om familien Dahl og Nødebo er beskrevet i heftet To Skovbyer 1987, men den kan også læses på sognets hjemmeside www.noedebosogn.dk